

[Flemming Jensen.]

rigtigt at pege på noget af det sidste, jeg nævnte fra vort program, det om lærernes aflastning for ikke-pædagogisk arbejde?

Vi ved alle, at den stærkeste kritik, som rejses mod dette forslag, er, at det kommer på et meget uheldigt tidspunkt, et tidspunkt, hvor lærermangelen så at sige kulminerer. Over for mig er det oplyst — og ministeren kan forhåbentlig bekræfte det — at seminarierne i 1972 tager afsked med ca. 1.000 elever, medens afgangsholdet allerede det følgende år er tredoblet, altså på ca. 3.000. Det er baggrunden for den stærke og på mange områder, synes jeg, saglige kritik, som er rejst mod dette forslag, og det kunne måske give anledning til, at vi i udvalget tog spørgsmålet om pædagogernes arbejde som administratorer op til behandling.

Uden for Danmarks grænser er der jo lande, som har forstået f. eks. at skille den pædagogiske skoleleders arbejde ud fra det kontorchefsarbejde, som alt for mange pædagoger bruger alt for mange timer til.

Det konservative folkeparti kan altså ikke være modstander af en udvidelse af undervisningspligten. Vi vil endog, når forholdene er dertil, gerne gå videre. Men der er ting, vi må have drøftet mere og langt mere indgående. Ungdomsskolens placering er en af dem. Ungdomsskolerådet har lige udgivet et skrift herom. Desuden er der sammenhængen folkeskole-faguddannelse og hele tilvalgsordningen, som vi principielt er tilhængere af, men hvis indhold vel må drøftes. De berømte Glådsaxeundersøgelser tyder ikke umiddelbart på, at man nu har fundet de vises sten. Jeg tror, at hele denne problematik må undersøges, og vi må kigge igennem, hvilket indhold vi egentlig vil forsyne denne skole med. Det var måske en idé at gå videre med forskellige forsøg, ja, måske bruge det næste år hertil.

I den forbindelse savner jeg også en virkelig debat, igangsat af skolenavn og forelæreforeninger, om, hvorvidt det tidspunkt, ministeren har valgt, nu er det rigtige. Hvis vi foretager en udsættelse på blot ét år, får vi tid både til debatten os imellem her og den langt mere vigtige debat i skoleinteresserede kredse.

Så vil man kunne hævde — og det har den socialdemokratiske ordfører naturligvis også gjort — at vi ikke fortsat kan udsætte

undervisningspligten. Det kan vi ikke, men der står jo ikke skrevet nogen steder, at vi skal vælge det tidspunkt, som er det vanskeligste af alle. Man har før her i folketinget, i 1958, gennemført skolereformer, hvor forudsætningerne efter min opfattelse ikke var til stede. Det mener jeg ikke skal gentages. Jeg har nævnt, at netop nu er vore lærerressourcer de mindst tænkelige, og jeg har nævnt, at allerede om et år skulle tilgangen efter de oplysninger, jeg har, være tredoblet.

I bemærkningerne peger man på behovet for observationsklasser og -skoler. Jeg vil gerne vide, hvor langt man rent faktisk er her. Man nævner, at der skal ansættes 200 socialpædagoger. Jeg vil gerne vide, om de kan skaffes. Man nævner socialrådgivere og kliniske psykologer. Det er vistnok også lidt af en mangelvare, ja, jeg skal ikke engang sige „vistnok“, for i forbindelse med omtalen af de økonomiske forhold hedder det i bemærkningerne, at som følge af mangelen på kvalificeret personale inden for det omtalte område kan det ikke forventes, at lønudgifterne vil slå fuldt igennem før om 4-5 år. Ja men dermed har man selv erkendt, at tiden ikke er inde. Vi skulle nødig vente 4-5 år. Det konservative folkeparti ønsker ikke at vente. Men alle de advarsler, der er kommet, og alt det, ministeren selv har oplyst, gør, at vi er skeptiske over for de øjeblikkelige muligheder.

Ministeren foreslår, at forældrene allerede i år skal afgøre, om deres børn skal i 1. real. Hvorfor dog det? Realskolen synger på sit allersidste vers, og jeg beder ministeren om at drage omsorg for, at tonen så ikke bliver falsk. Så længe vi har realskolen, er den en enhed, og jeg er enig med Danmarks Lærerforening, som henstiller, at optagelse i realafdelingen foregår efter de hidtidige kriterier. Man peger på, at en af årsagerne til ønsket er, at det er for sent at få en effektiv rådgivning etableret. Hertil kan også nævnes, hvad Danmarks Realskoleforening har sagt på sit hovedbestyrelsesmøde. Man adværer også, idet man peger på, at realskolen, som den er bygget op i dag, og det er jo det, vi taler om, er en helhed. Der kan ikke løsri- ves noget her.

Den mere fleksible mulighed for skolegang og skolegangsstart osv. skal jeg ikke kommentere her, ej heller den udvidede